

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. 13/2012, instat per la Sra. XXX contra l'Ajuntament de Barcelona.

Antecedents

Primer.- En data 11/04/2012 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades la reclamació que inicià el present procediment, per la presumpta desatenció del dret de cancel·lació que la persona aquí reclamant havia exercit prèviament davant l'Ajuntament de Barcelona. La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret.

Segon.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 20/04/2012 es va donar trasllat de la reclamació a l'Ajuntament de Barcelona, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

Tercer.- L'Ajuntament de Barcelona va formular al·legacions mitjançant escrit de data 11/05/2012, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

- Que la persona interessada va sol·licitar, mitjançant escrit presentat el 10/05/2011, la cancel·lació de les seves dades incloses als fitxers "*Multes i Infraccions (MIR)*" i "*Sistema Integrat de Recaptació*" amb motiu de l'existència de diferents denúncies per sengles infraccions de l'Ordenança municipal de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona (Ordenança de Convivència).
- Que per resolució de data 17/05/2011, notificada el dia 01/06/2011, es va denegar la cancel·lació sol·licitada.
- Que la persona interessada va presentar, en data 01/03/2012, un nou escrit davant l'Ajuntament, reiterant la seva sol·licitud de cancel·lació de les seves dades personals incloses als fitxers abans esmentats.
- Que mitjançant resolució de data 12/03/2012 –quins intents de notificació a la persona afectada van resultar infructuosos–, l'Ajuntament va denegar la cancel·lació sol·licitada en base a que la resolució de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades de data 18/05/2011 (a la qual feia referència la persona afectada a la seva sol·licitud) no és ferma, atès que l'Ajuntament havia interposat un recurs contenciós administratiu contra la dita resolució.

L'Ajuntament aportava, juntament amb el seu escrit d'al·legacions, diversa documentació, entre la qual constava l'acreditació dels intents de notificació –tots ells amb resultat infructuós– de la resolució de l'Ajuntament de data 12/03/2012 a l'adreça

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

consignada per la pròpia persona interessada a la seva sol·licitud de cancel·lació (28/03/2012 a les 17:10 h i 29/03/2012 a les 11:31 h).

Fonaments de Dret

Primer.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- Amb caràcter previ a l'anàlisi de la reclamació de tutela formulada davant aquesta Autoritat, cal aclarir que, atès que la dita reclamació es fonamenta en exclusiva en la suposada manca de resposta de la sol·licitud de cancel·lació formulada davant l'Ajuntament de Barcelona el 01/03/2012, no s'entrarà a analitzar en aquesta resolució altres sol·licituds que prèviament havia efectuat la persona aquí reclamant en termes semblants, a les quals ha fet referència l'Ajuntament en el seu escrit d'al·legacions.

Assentat l'anterior, cal en primer lloc delimitar el marc normatiu aplicable en el cas que ens ocupa.

L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

- “1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.*
- 2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.*
- 3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.*
- 4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.*
- 5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat.”*

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

- “2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)”*

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

Tercer.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si l'Ajuntament de Barcelona ha resolt i notificat, dins el termini previst per la normativa aplicable, el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini previst a l'efecte a la seva sol·licitud de cancel·lació presentada davant l'Ajuntament l'01/03/2012.

A aquest respecte, certament consta acreditat que en data 01/03/2012 va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Barcelona un escrit de la persona aquí reclamant, mitjançant el qual exercia el seu dret de cancel·lació en relació a les seves

dades personals incloses en diversos fitxers dels quals és responsable l'Ajuntament de Barcelona, per raó de la comissió de la presumpte infracció a l'"Ordenança de Convivència".

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, l'Ajuntament de Barcelona havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la data de recepció de la sol·licitud, el qual finalitzava el 12/03/2012. Doncs bé, el Consistori ha acreditat que va dictar una resolució el 12/03/2012 denegant la cancel·lació sol·licitada i que va intentar infructuosament la seva notificació en dos ocasions, la primera d'elles el dia 28/03/2012, i la segona el 29/03/2012, i en ambdós casos consta en el justificant de recepció l'anotació de "absent", sense que es tingui constància que la notificació s'hagi practicat després d'aquests intents de notificació personal. Els preceptes esmentats de la LOPD i RLOPD es refereixen al termini de deu dies, no per dictar la resolució, sinó per notificar la resolució de la sol·licitud de cancel·lació, de manera que no serveix únicament la resolució –de data 12/03/2012- a l'efecte de considerar respectat el termini. Ara bé, a aquests efectes, és a dir per valorar si s'ha respectat el termini esmentat, cal tenir en compte les previsions de l'art. 58.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Aquest precepte atribueix a l'intent de notificació degudament acreditat –com és el cas present en què consten acreditats els dos intents esmentats- l'efecte de permetre considerar que s'ha respectat el termini màxim de durada del procediment. El cas però és que ni tan sols admetent a l'efecte la data del 28/03/2012 –data del primer intent- no es pot considerar respectat el termini de deu dies esmentat, motiu pel qual cal concloure que l'Ajuntament no va donar resposta a la petició de cancel·lació de la persona aquí reclamant en el termini fixat a l'efecte.

A banda d'això, no es pot deixar d'advertir que l'intent de notificació produeix –si és el cas- l'efecte esmentat d'entendre que s'ha respectat el termini màxim del procediment. Però l'existència dels intents de notificació al domicili assenyalat a l'efecte per la persona sol·licitant, tal com preceptua l'art. 59.2 de la Llei 30/1992, no eximeixen de l'obligació de practicar la notificació si aquests intents han resultat infructuosos. A tal efecte, un cop verificat que no es coneix un altre lloc adient per efectuar la notificació, el procedent seria acudir a la notificació per edictes (art. 59.5 de la Llei 30/1992), tenint en compte les cauteles recollides a l'art. 61 de la Llei 30/1992, més encara en un cas com el present per la tipologia especialment protegida de les dades personals respecte les quals es pretenia la cancel·lació.

En conseqüència, per les raons exposades sobre l'incompliment del termini de deu dies per notificar –o intentar notificar- la resolució de la sol·licitud de cancel·lació, procedeix l'estimació de la reclamació, atès que es fonamentava precisament en la manca de resposta a la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació, en la qual procedeix entrar, en aplicació del principi d'economia procesal, ja que és lògic presumir que si la qüestió de fons no es resol aquí i es deixa oberta, un cop la persona afectada conegués la decisió de l'Ajuntament de denegar la seva sol·licitud,

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

acudiria novament davant aquesta Autoritat mitjançant una nova reclamació de tutela del seu dret.

Quart.- Convé doncs analitzar el fons de la reclamació, és a dir, si la resposta donada per l'Ajuntament de Barcelona a la sol·licitud de l'ara reclamant, que no li fou notificada però ha estat aportada per l'Ajuntament a aquest procediment, s'ajusta als preceptes transcrits al fonament de dret segon.

Com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 16 LOPD i 31.2 RLOPD regulen el dret de cancel·lació com el dret de l'afectat a que se suprimeixin les dades el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa la LOPD i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig. Així, el dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

És per això que les limitacions a aquest dret de cancel·lació han de ser les mínimes, atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així, els casos en què la pròpia LOPD exceptua el dret de cancel·lació es recullen al seu article 16, apartats 3 i 5; i també a l'article 33, punts 1 i 2, del RLOPD.

En el present cas, l'Ajuntament de Barcelona denegà la sol·licitud de cancel·lació en base a que la resolució dictada per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, a la qual al·ludia la persona aquí reclamant en la seva petició de cancel·lació *"no es firme dado que este Ayuntamiento ha interpuesto el correspondiente recurso ante la Jurisdicción Contenciosa Administrativa. Al no existir una resolución firme y definitiva, pues la cuestión dirimida por Ud. se encuentra sub iudice, no es posible su solicitud de cancelación de datos de carácter personal"*.

La resolució d'aquesta Autoritat a la qual s'ha fet referència és la dictada el dia 18/05/2011, que posà fi al procediment sancionador núm. 58/2010, instruït contra l'Ajuntament de Barcelona. En la part dispositiva d'aquella resolució s'acordava *"declarar que l'Ajuntament de Barcelona ha comès una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.c) de la LOPD en relació amb l'article 7.3 de la mateixa disposició legal"*.

La infracció assenyalada portava causa en els següents fets constatats al llarg del citat procediment sancionador:

" (...) l'Ajuntament de Barcelona ha tractat dades de caràcter personal relatives a la vida sexual de les persones de qui es van recollir les seves dades amb motiu d'una presumpta infracció tipificada a l'article 40.2 de la Ordenança de Convivència (en relació amb l'article 39 de la mateixa norma), sense que l'Ajuntament disposés del consentiment exprés de les persones afectades, i sense que una norma amb rang de llei habilités aquest tractament, tal com s'ha exposat a l'apartat segon dels fonaments de dret d'aquesta resolució".

En aquesta mateixa resolució es requeria l'Ajuntament de Barcelona per tal que adoptés mesures correctores a fi de corregir el efectes de la infracció:

“L'article 21.2 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (en el mateix sentit que l'article 16.2 de la derogada Llei 5/2002), en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquest precepte que aquesta Autoritat requereix l'Ajuntament de Barcelona per tal que cessi, a partir del dia següent al de la notificació de la resolució, en la recollida i tractament de dades relatives a la vida sexual que portin causa en l'aplicació dels articles 39 i 40 de l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona, sense el consentiment exprés de la persona afectada, mentre no existeixi una habilitació legal específica que li doni cobertura, de conformitat amb allò que s'ha exposat al fonament de dret segon. Aquesta mesura ha de comportar també el cessament en la recollida i tractament de dades relatives a la vida sexual en relació a les sancions imposades en base a l'article 79.1.d) de l'Ordenança que portin causa en un incompliment de les conductes explicitades a l'article 39 de l'ordenança citada”.

En resum, en aquesta resolució l'Autoritat va considerar que, amb motiu de la presumpta vulneració de l'Ordenança de Convivència, l'Ajuntament havia recollit i tractat dades de caràcter personal relatives a la vida sexual de determinades persones (dades que tenen el caràcter d'especialment protegides de conformitat amb l'article 7.3 de la LOPD) sense disposar d'una habilitació legal expressa. I és en base a aquesta il·licitud en la recollida i tractament de les dades personals que es requereix l'Ajuntament en aquella resolució per tal que cessés en la seva recollida i tractament.

En el cas que ens ocupa, la persona reclamant sol·licità a l'Ajuntament la cancel·lació de les seves dades en base a la resolució de l'Autoritat transcrita anteriorment. Doncs bé, com s'ha dit, en aquella resolució l'Autoritat va considerar que la recollida i tractament de les dades relatives a la vida sexual de les persones afectades contravenia el que disposa la LOPD. I és justament aquest el pressupòsit essencial que contempla l'article 16 de la LOPD per considerar que procedeix la cancel·lació de les dades, quan diu que *“han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei (...)”*.

D'altra banda, cal dir que en el present cas no s'observa la concurrència de cap de les circumstàncies citades als articles 16 de la LOPD i 33 del RLOPD que permetrien denegar el dret de cancel·lació en relació a les dades de la persona reclamant que figuren als fitxers abans esmentats. Al seu torn, cal remarcar que el responsable del fitxer no ha esgrimit l'existència de cap d'aquestes circumstàncies impeditives, com tampoc no ha invocat alguna llei o norma comunitària d'aplicació directa que

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

impedeixi atorgar la cancel·lació o bé la concurrència d'una disposició aplicable a aquestes dades personals que impliqui un termini obligatori de conservació de les mateixes. L'única raó esgrimida per l'Ajuntament per tal de denegar la cancel·lació de les dades personals sol·licitada es fonamenta en el fet que la resolució esmentada havia estat impugnada davant la jurisdicció contenciós administrativa, trobant-se l'assumpte actualment *sub iudice*. Cal per tant analitzar si és ajustat a dret aquest únic motiu que l'Ajuntament de Barcelona esgrimí per denegar la cancel·lació sol·licitada. En definitiva, cal determinar si s'ha d'entendre suspesa l'executivitat de l'acte administratiu impugnat (la resolució de l'Autoritat) mentre aquesta no sigui ferma en via judicial.

Doncs bé, tal com determinen els articles 57.1, 94 de la Llei 30/1992, els actes de l'Administració gaudeixen de la presumpció d'eficàcia i són directament i immediatament executius. I en el cas de resolucions sancionadores, la seva execució es difereix al moment en què l'acte administratiu posa fi a la via administrativa (art. 138.3 Llei 30/1992). A aquest respecte, cal subratllar que les resolucions dictades per la directora de l'Autoritat posen fi a la via administrativa, de conformitat amb l'art. 14.3 del Decret 48/2003. Així, la mera impugnació de l'acte administratiu en via judicial no suspèn la seva executivitat i executorietat, tal com ha declarat de forma reiterada i pacífica la doctrina jurisprudencial, i així es recull clarament a la Sentència del Tribunal Constitucional 243/2006, relativa també a l'execució d'una resolució dictada en un procediment sancionador, com succeïa aquí:

"(...) pues para iniciar la ejecución de una sanción la Administración no tiene que esperar a que haya transcurrido dicho plazo ni, menos aún, a que, si durante el mismo se ha interpuesto recurso contencioso-administrativo, éste haya sido resuelto o inadmitido por resolución judicial firme, como se deduce con facilidad del art. 138.2 LPC (...)

Según señalaremos seguidamente la posibilidad de que la Administración ejecute sus actos antes de que haya expirado el plazo para cuestionar su validez ante los Tribunales, o aún encontrándose ésta sub iudice, no es, en principio, constitucionalmente censurable."

Certament aquest principi d'executivitat immediata no impedeix que amb motiu de la interposició del recurs contenciós administratiu, se sol·liciti a l'òrgan com a mesura cautelar la suspensió de l'acte administratiu impugnat, en quin cas només es suspendrà la seva executivitat si l'òrgan judicial decreta la seva suspensió (art. 129 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa). Precisament en el cas que ens ocupa, l'Ajuntament va sol·licitar la suspensió de l'executivitat de la resolució impugnada, suspensió que li fou denegada mitjançant Interlocutòria de data 10/01/2012 dictada pel Jutjat contenciós administratiu núm. 8 de Barcelona. I si bé l'Ajuntament va interposar un recurs d'apel·lació –encara pendent de resolució– contra la dita interlocutòria, aquesta circumstància no afecta l'executivitat de l'acte administratiu, atès que, d'acord amb el que disposa l'article 80.1 de la Llei 29/1998, els recursos d'apel·lació interposats contra les interlocutòries que posen fi a la peça separada de mesures cautelars, no

tenen efectes suspensius. Per tant, la resolució dictada per l'Autoritat en data 18/05/2011, esgrimida per la persona aquí reclamant per sustentar la seva petició, i respecte la qual l'Ajuntament ha adduït, com a únic argument de denegació, que s'havia impugnat en via judicial i per tant no era ferma, s'ha de considerar com un acte ferm que s'ha d'executar, segons ha declarat l'òrgan judicial que ha decidit sobre la petició de suspensió cautelar.

A la vista de tot l'anterior, s'ha de concloure que procedeix la cancel·lació de les dades relatives a la persona reclamant -sense perjudici del seu bloqueig- sempre i quan aquestes s'hagin recollit amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 5/2012 del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, i això en atenció al que disposa la seva disposició addicional vint-i-unena. I és necessari fer aquesta acotació temporal perquè la recollida i tractaments de dades relatives a la vida sexual que aquesta Autoritat considerarà en la Resolució de 18/05/2011 que eren contraris a la normativa de protecció de dades, es basava en la manca d'habilitació legal expressa, a falta de consentiment exprés de la persona afectada.

Seguidament, es fa avinent precisar que la cancel·lació no procedirà en el cas que les dades de la persona reclamant hagin donat lloc a un acte administratiu resolutori que sigui impugnabile en via administrativa o judicial per mitjà dels recursos pertinents (com seria, a títol d'exemple, la resolució d'un procediment sancionador). I això és així perquè d'obligar-se a la cancel·lació de les dades en aquests supòsits, comportaria irremediablement l'anul·lació *de facto* d'aquell acte administratiu dictat en el seu moment per l'Ajuntament, facultat que no correspon a aquesta Autoritat, sinó als òrgans administratius i/o judicials corresponents, prèvia interposició del recurs corresponent per part de la persona interessada, d'acord amb el que disposa l'article 107 de la Llei 30/1992. D'altra banda, escau assenyalar que en cas que la persona afectada no hagués impugnat en forma i termini l'eventual acte administratiu resolutori dictat per l'Ajuntament, de manera que el dit acte hauria esdevingut ferm, podria exercir l'acció de nul·litat prevista a l'article 102 de la Llei 30/1992, davant l'òrgan competent de l'Ajuntament de Barcelona. Tot això, sense perjudici que en les accions esmentades que la persona afectada eventualment exercís, es pugui valer de la Resolució que aquí es dicta, o de la que fou dictada el 18/05/2011.

A l'últim s'ha de assenyalar que sí procedirà la cancel·lació de les dades de la persona aquí reclamant -sense perjudici del seu bloqueig- en aquells casos en què l'eventual acte administratiu resolutori dictat per l'Ajuntament arran del tractament de les dites dades, hagués estat ja objecte d'execució, de manera que la conservació de les dades ja no seria aquí necessària (article 16.2 en relació amb l'article 4.5 de la LOPD).

Cinquè.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el casos d'estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret. D'acord amb això, procedeix requerir l'entitat reclamada per tal que en el termini

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució, procedeixi, si s'escau, a la cancel·lació de les dades personals que són objecte de la present reclamació, d'acord amb l'exposat al fonament de dret anterior, tot procedint a la seva supressió llevat que l'entitat reclamada consideri que resulti d'aplicació el bloqueig. Un cop s'hagi fet efectiu el dret de cancel·lació en els termes exposats, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

En cas que no procedeixi la cancel·lació sol·licitada per les raons exposades al fonament de dret tercer (dades incloses en actes administratius fermes), l'Ajuntament haurà de comunicar aquesta circumstància a aquesta Autoritat en el mateix termini de 10 dies ha comptar des del dia següent de la recepció d'aquesta resolució.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar la reclamació de tutela formulada per la Sra XXX, en els termes exposats als fonaments de dret segon a quart, contra l'Ajuntament de Barcelona.

Segon.- Requerir l'Ajuntament de Barcelona per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució faci efectiu el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, d'acord amb l'exposat als fonaments de dret quart i cinquè. Un cop s'hagi fet efectiu el dret de cancel·lació, en el mateix termini de 10 dies l'Ajuntament de Barcelona haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

En cas que no procedeixi la cancel·lació sol·licitada per les raons exposades al fonament de dret quart, l'Ajuntament haurà de comunicar aquesta circumstància a aquesta Autoritat en el mateix termini de 10 dies ha comptar des del dia següent de la recepció d'aquesta resolució.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Barcelona i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

La directora,

Maria Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 28 de setembre de 2012